

μπορεί να

1. Όλες είμαστε

καταπληκτικές μαμάδες μέχρι να κάνουμε παιδιά. Κάθε γυναίκα ξεκινάει την περιπέτεια της μητρότητας έχοντας στο μυαλό της μερικές καταπληκτικές ιδέες και τις καλύτερες προθέσεις. Ωστόσο, ένα 88% από αυτές τις ιδέες και τις προθέσεις πετιούνται από το... παράθυρο μέσα στον πρώτο χρόνο που ζει

πραγματικά ως μητέρα.

2. Θα κάνετε πολλά από αυτά που κάποτε ορκιστήκατε ότι δεν θα κάνατε ποτέ όταν αποκτήσετε παιδιά. Θεωρήστε το απλά δεδομένο.

3. Παρόλη την προσπάθεια που θα καταβάλετε, είναι αναπόφευκτο κάποιες φορές να ακούτε τη φωνή της μητέρας σας να βγαίνει από το στόμα σας. Είναι αλήθεια. Και είναι απολύτως τρομαχτικό!

4. Τα παιδιά σας θα κάνουν πολλά πράγματα που δεν είχατε ποτέ φανταστεί ότι κάποιος που εσείς δημιουργήσατε θα μπορούσε να κάνει. Κι αυτό θα σας κάνει να ντραπείτε, να θυμώσετε, να τρομάξετε και να καταδικάσετε τον εαυτό σας.

5. Η ειλικρίνεια των παιδιών είναι σκληρή. Προσπαθήστε να μη σας δουν γυμνή γιατί θα αρχίσουν να δείχνουν με το δάχτυλο και να γελάνε.

6. Την ίδια στιγμή, τα παιδιά είναι απίστευτα καταδεκτικά. Μας δέχονται όπως είμαστε, με τις ρυτίδες, τα αχτένιστα μαλλιά, με όλα μας. Και πιστεύουν στ' αλήθεια ότι διαθέτουμε υπερφυσικές δυνάμεις.

7. Λένε ότι με τα παιδιά «οι μέρες φαίνονται μεγάλες αλλά τα χρόνια μικρά» και είναι αλήθεια. Ασχολούμαστε τόσο πολύ προσπαθώντας να «επιβιώσουμε» την κάθε μέρα που κάποια στιγμή διαπιστώνουμε εντελώς ξαφνικά ότι τα μωρά μας έχουν περάσει σε μπόι, ότι έχουν βγάλει τρίχες σε περίεργα σημεία και νοσταλγούμε εκείνες τις μέρες που ήταν μικρά και όλα φαίνονται πιο εύκολα.

8. Ο χαρακτήρας των παιδιών μας δεν εξαρτάται και πολύ από εμάς. Τα παιδιά γεννιούνται διαθέτοντας ήδη προσωπικότητα. Γι' αυτό δεν έχει νόημα να περηφανευόμαστε ότι το παιδί μας είναι «εύκολο» γιατί δεν έγινε έτσι επειδή εμείς κάναμε κάτι. Οι μαμάδες που έχουν περισσότερα από ένα μπορούν να το επιβεβαιώσουν.

9. Μπορούμε να το παίξουμε ειδήμονες ή να επικαλεστούμε μια ανώτερη ενόραση μόνο σε ό,τι αφορά τα δικά μας παιδιά και κανενός άλλου!

10. Αυτό που προσπαθούμε οι περισσότεροι από εμάς είναι να μετατρέψουμε μικρούς αγροίκους σε πολιτισμένους, ευγενικούς, καθωσπρέπει ενήλικες. Δεν υπάρχει σωστός τρόπος να το κάνουμε αυτό. Όταν μια άλλη μητέρα επιλέγει κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνουμε εμείς δεν σημαίνει ότι επικρίνει τον τρόπο με τον οποίο ανατρέφουμε το δικό μας παιδί –σε γενικές γραμμές η συμπεριφορά των άλλων μαμάδων δεν έχει καμία σχέση με εμάς.

11. Κανένας δεν νοιάζεται για τα παιδιά σας και δεν εντυπωσιάζεται με τα

επιτεύγματά τους περισσότερο από εσάς. Δύσκολο να το πιστέψει κανείς, αλλά είναι αλήθεια.

12. Ο χειρότερος «εχθρός» κάθε μαμάς είναι πρώτα ο εαυτός της και στη συνέχεια οι άλλες μαμάδες. Οι μαμάδες συχνά είμαστε τόσο σκληρές με τον εαυτό μας και με τις άλλες που χάνουμε ένα μεγάλο μέρος από τις χαρές της μητρότητας. Ασχολούμαστε με το να αγωνιούμε μήπως κάτι δεν κάνουμε σωστά, μήπως τα παιδιά μας δεν είναι τα καλύτερα, μήπως δεν φαινόμαστε στους άλλους σαν την τέλεια οικογένεια κι αυτό μας γεμίζει με τόσες ενοχές και άγχος που ξεχνάμε πόσο σημαντικό είναι να είμαστε καλοί με τον εαυτό μας και με τους άλλους. Προσπαθούμε να νιώθουμε καλύτερες επικρίνοντας τις άλλες μαμάδες που δεν είναι αναγκαστικά καλύτερες ή χειρότερες και επιπλέον έχουν τις ίδιες αγωνίες και ενοχές με εμάς.

13, Κανείς δεν έχει καταλάβει τι χρειάζεται για να είναι κάποιος καλός γονιός. Γι' αυτό άλλωστε υπάρχουν τόσο πολλά βιβλία για γονείς. Γι' αυτό και οι τάσεις στην ανατροφή των παιδιών αλλάζουν κάθε δέκα χρόνια. Κι εμείς αγοράζουμε τα βιβλία ή υιοθετούμε τις νέες τάσεις και ελπίζουμε να τα κάνουμε όλα σωστά. Όμως δεν υπάρχει σωστός τρόπος ή, μάλλον, δεν υπάρχει μόνο ένας σωστός τρόπος.

14. Όλοι μας κάνουμε λάθη με τα παιδιά μας. Όλοι, ναι, ακόμα κι εσείς. Δεν υπάρχει κανένας γονιός που δεν έχει κάνει λάθη. Και όλα τα παιδιά σε κάποια στιγμή της ζωής τους θα ρίξουν ευθύνες στους γονείς -δικαίως- για βάρη που αναγκάστηκαν να κουβαλούν στους ώμους και την καρδιά τους. Ωστόσο, οι άνθρωποι είναι αρκετά ανθεκτικά όντα. Και όποια λάθη κι αν κάνουμε -δεδομένου ότι δεν μιλάμε για κάποιου είδους κακοποίηση- δεν θα έχουν σαν αποτέλεσμα να γίνουν ψυχοπαθείς ενήλικες.

15. Δεν υπάρχει κάποια στιγμή που θα μπορέσουμε να ξεφυσήξουμε με ανακούφιση ξέροντας ότι κάναμε καλή δουλειά ως μαμάδες. Αυτή η δουλειά δεν τελειώνει ποτέ. Όσο κι αν μεγαλώσουν, όσο κι αν μοιάζουν με ενήλικες, με κάποιο τρόπο στα δικά μας μάτια θα είναι πάντα μωρά. Και δεν θα πάψουμε ποτέ να ανησυχούμε ή να θέλουμε έναν καλύτερο κόσμο γι' αυτά.

Της Λίζα Μόργκερ, από το μπλογκ της Laife As We Know It.

Από: Ελένη Χαδιαράκου

Πηγή: imommy.gr